ja räkisid issekeskis, eks meie endine kassukas peaks nisamma hä ollema kui teiste ued kassukad? Teised ue kassuka mehhed näikse kehwamad kui meie, ja külm panni talwel mitme hambad löddisema. Seal tulli üllemal nimmetud koera-hammas taggasi ja ütles ue kassuka meestele: „Ausad mehhed! Teil on nüüd kül parremad kassukad kui enne, agga teie wanna ellopaik ei kölba. Tahhate teie kõige önne ossalisseks sada, mis parkimata jännesnahka kassukas innimesele wõib anda, siis peate siit ärraminnema. Iggamees mingo senna poole, kuhho ta isse tahhab, agga kolm päwa ja kolm öõd peab ta kinni silmadega otsekohhe eddasi minnema, ja pihho täis wilja seemneid taskus temmal ollema. Kuhho sa kolmandamal öhtul puhkama jääd, senna wiska wilja iwwad mahha ja eida isse puhkama. Ja nüüd wata immet! Teisel ommikul üllesärkades leiad sa ennast kennas toas sidi wodis; sured uhked ello honed, wiljaga täitetud aidad, rahha kastid, lojusse karjad ja muud on köik siño pärralt.“ Et kül keddagi weel sedda asja ei oluud katsunud, siiski nähti jälle hulk rahwast waña kassukaid ärwwitama ja jännesnahka kassukaid nõudma. Seal pillutas mitto nõukas Narrilane oma ellamise ja läks tormlase kombel teele, kunni kolmest päwast mitto näddalad said ja nälg neid kojjo taggasi sundis. Kül nomis targem rahwas selle tühja käimise wasto ütteldes: Teie näggite kül et jäñesnahka kassukad mingi önne ei saatnud, kuis wõite nüüd uskuda et pihho täis mahha pillutud seeme iwwad seggust immet wõib tehha? Se on üks põrase lorri. Wadake, armas rahwas, teie põlloma on kaunis, harrimine on waewalik ja sönniku pudus. Piddage põllo-harrimise jures ikka suremat hoolt, korjage rahha koppikad et jõuaksite aega mõda ellamise kohta pärriseks nõuda, si s olleks teil iggapiddi lahke ellamine ja kaunis piddo. Jõseärranis pöggenege wina eest, mis wägga kahjolik on; sest ei wist kegi targal meelel ja selge pääga jäñesnahka kassukat ja iñeteggewad maad olleks läinud otsima. Waña öppitud lambanahka kassukas ja pärris sündimise ma on köige tullusamad. Kes Juñalat palludes tõ waewa ja holekandmist ei pölga, selle kätte tõõd saab Jõsand önnistama, agga ei maggaja kassi suhhu ial hiir ei sa jooksma.

Kül nüüd Kalendriluggejad mõtlewad, et nisuggune tõssine sõbralik nomimine köik eksijad õige teele taggasi sai juhhatama ja mõnda jännesnahka kassoka meest kahhetsema panni! Kes ni mõtleb, ei tunne weel Narrilase

Sellepärrast et targema rahwa sowimine mõistlik olli, põlgasid Narrilased õppetust ja akkasid weel hullemine mässama. — Üks õppetud wäemees, kes sel korral Narrilase maal reisimas olli, kirjutab sest asjast nõnda: „Juhtus Jürri kuul luggu, mis iñe ja halle nähha olli. Narrilasi, kes ruñala jutto mõda teele ollid läinud, tulli nüüd saddade kaupa pettismaalt taggasi, kül mehhi, naisi ja lapsi. Sündis se önneto assi parrajal talwe tee laggumise aeal, kus neñad põlwili porri sees roñisid, ei olnud mõnningal toito egga ilpo ümber! Waña parkimata jännesnahha kassukad ollid märjast sanud ja kokko kortsunud, mis kui narrakad wälja paistisid. Iggas kohhas leiti tee äres Narrilasi puhkamas, ja saggedaste naisi, kellel ilja aego sündinud lapsed rinnas ollid. Kolle olli kuulda, kuddas neñad seal nõuandjaid wandusid ja sedda taggakahhetsesid, et endist parremat põlwe mahha jätnud. Agga mitte üht ainust ei leitud hulga seast kes oma ruñalusele sedda süüks olleks arwanud! Sellepärrast tahhame julgest tunnistada: et kui täña ehk hoñe üks meleto-jampsia-lorri üllestõstetakse, siis tulleb Narrilasi jälle tuhhande kaupa, agga kui tõssist jutto rägitakse, sedda ei kule üks ainus loom. Se on Narrilaste kombe.“ —

Nipikkalt täñawo, muido ei jä targema rahwa õppetuse tarwis Kalendri lehtedele maad! Meie wõiksime Narrilase tempudest wiis aastad järrestikko räkida, egga ei jõuaks siiski köik nende meletumad kombed üllestuñistada. Ja et nüüd meie maal, kudda üllemal niñetasime, Narrilasi suggugi ei ella, sellepärrast ka meie mõistlikkul rahwal nisuggused juttud ei kölba. Meie armas ma rahwas oskab hä ning kurja wahhel wahhet piddada, nõuab kõigest wäest õppetust, püab päw päwalt targemaks sada, ja peab sedda naeruks, kui kegi teñale ütleks: Parkimata jäñesnahka kassukas on parrem kui üks pargitud tubli lamba nahka kassukas. —

F. K.

Tarto linna kiwwi-sild.

(Wata kujjo Kalendri ees.)

Kes Tartus käis, se kül ka uhket kiwwi-silda näggi, mis üle Emma-jõe rahwale eddasi ja taggasi teed annab. Mis siis teña sündimise aasta olli, kes tedda ehhitas ja mis teña ehhitamise jures sündis? Mõnigi üle silla läks, ei tea kas ta teña illu tähhele pañi; teiste asjade järrele armaste iñimene küssib.

Meie Kalender 1848, lk 24